

Η ευθύνη της αγάπης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Το μήνυμα του για την Κυριακή ΙΑ΄ Ματθαίου εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, τονίζοντας μεταξύ άλλων ότι " ο Χριστός έρχεται νά μᾶς θυμίσει τίς ἄπειρες εὐεργεσίες τοῦ Ἁγίου Θεοῦ πρὸς ἐμᾶς. Εὐεργεσίες πού μᾶς δωρήθηκαν χωρίς νά τίς ἀξίζουμε. Εἴμαστε χρεῶστες σέ τέτοιο βαθμό πού τίποτε δέν θά ἦταν ικανό νά ἀντισταθμίσει τήν ἀμαρτωλή ἀποστασία μας".

Παρακάτω το μήνυμα:

Μέ παραβολή μιᾶ καί σήμερα ὁ Κύριός μας, θέλοντας νά προσδιορίσει τήν πραγματικότητα στίς ἀνθρώπινες σχέσεις καί νά ὑποδείξει τήν ἐπιθυμητή καί πλέον συμφέρουσα γιά τόν ἄνθρωπο ὁδó. Ἐνας δοῦλος βρῆκε στόν δρόμο του ἕναν σύνδουλό του, στόν ὁποῖο εἶχε δανείσει ἕνα εὐτελές ποσό, πού ὅμως ἀκόμη δέν τοῦ

είχε επιστραφεί. Όρμησε λοιπόν επάνω του και τον ξπνιγε, απαιτώντας την επιστροφή του οφειλουμένου μικροδανείου.

Παρά τις ίκεσίες του οφειλετη, ο οποίος γονατιστός τον παρακαλούσε για μία πίστωση χρόνου, μέχρι να βρεί τό οφειλόμενο ποσό, ο δανειστής δοῦλος ἔσυρε τον σύνδουλό του και τον ἔκλεισε φυλακή. Θά μπορούσε κανείς να πει ότι αυτή ή συμπεριφορά του δανειστή δούλου προς τον οφειλέτη σύνδουλό του είναι καθόλα νόμιμη και λογική. Κατά την κυρίαρχη παγκόσμια οικονομική ἀρχή, «οἱ συμφωνίες πρέπει να τηροῦνται»

Μέ βάση την τετράγωνη αυτή λογική, είναι ἀπολύτως φυσιολογικό να διεκδικείται και να ἐπιβάλλεται ή ἐφαρμογή ὅσων ἔχουν συμφωνηθεῖ, κυρίως γιατί είναι εὐθύνη του καθενός συμβαλλομένου να σκέπτεται τά συμφέροντά του και μόνον, να τά ὑπερασπίζεται και να τά κατοχυρώνει, θεωρώντας ἐκ προοιμίου ἄκαμπτη και σκληρή τή στάση του ἀντισυμβαλλομένου του.

Ὁ συλλογισμός αυτό ἀποτελεῖ και την πεμπτουςία τῆς καπιταλιστικῆς ἠθικῆς.

Τί ξεχνᾷ ὅμως ο δανειστής δοῦλος; Τί καθιστᾷ τή συμπεριφορά του προς τον οφειλέτη σύνδουλό του ἀπαράδεκτη; Ὅτι την ἀμέσως προηγούμενη στιγμή, ὅχι ἄλλος σύνδουλός του, ἀλλά ο ἴδιος ο Κύριος του, του εἶχε χαρίσει ἕνα δυσθεώρητο ποσό, πού χρωστοῦσε και δέν ὑπῆρχε περίπτωση ν' ἀποπληρώσει, ἀκόμη κι ἂν ξεπουλοῦσε ὅλα τά ὑπάρχοντά του, ἀκόμη και τά μέλη τῆς οἰκογένειάς του και τον ἑαυτό του τον ἴδιο.

Μέ ἄλλα λόγια ο Χριστός ἔρχεται να μᾶς θυμίσει τίς ἄπειρες εὐεργεσίες του Ἁγίου Θεοῦ προς ἐμᾶς. Εὐεργεσίες πού μᾶς δωρήθηκαν χωρίς να τίς ἀξίζουμε. Εἴμαστε χρεῶστες σέ τέτοιο βαθμό πού τίποτε δέν θά ἦταν ικανό να ἀντισταθμίσει την ἁμαρτωλή ἀποστασία μας.

Ἄν λοιπόν ἐμεῖς εἴμαστε ὠφελημένοι ἀπό μία τέτοια θεία ἀγάπη, δέν εἴμαστε και ὑπόλογοι και ὑπεύθυνοι ἀπέναντί της για τό πώς την ἀπολαμβάνουμε και τή διαχειριζόμαστε στή ζωή μας;

Κι ἂν ἄξιοι ὄντες τῶν χειρότερων τιμωριῶν ἀπολαμβάνουμε τίς μεγαλύτερες εὐεργεσίες, μέ ποῖο δικαίωμα δέν θά μιμηθοῦμε ἔστω στό ἐλάχιστο τον θεό Πατέρα, ἀντιγράφοντας μέ ψήγματα ἀγάπης προς τούς συνανθρώπους μας την δική Του συμπεριφορά.